

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Năm, ngày 14/12/2023

*****

PHÁP SU TỊNH KHÔNG GIA NGÔN LỤC

Phần 3 Chương 12

GIẢI ĐÁP PHẬT HỌC NGHI VẤN

BÀI 11: NHIỀU VĂN HOÁ SẮC TỘC

Hòa Thượng nói: ***“Tất cả chúng sanh cũng giống như tế bào trong mỗi bộ phận của cơ thể. Các chủng tộc, mỗi nền văn hoá khác nhau cũng giống như các bộ phận khác nhau của cơ thể, tạo nên một thể sinh mạng hoàn chỉnh tốt đẹp, viên mãn”***. Nếu cơ thể của chúng ta thiếu một bộ phận thì nó sẽ không thể tồn tại. Nếu một bộ phận trong cơ thể bị bệnh thì cả cơ thể sẽ bị ảnh hưởng. Thí dụ, chỉ cần một bộ phận trên cơ thể như vòm họng, gan hay phổi bị ung thư thì cơ thể sẽ chết.

Nếu chúng ta không phân biệt, không chấp trước thì chắc chắn chúng ta sẽ không có phiền não. Nếu chúng ta bình đẳng đối đãi với tất cả các bộ phận trong cơ thể mình thì trong cuộc sống, chúng ta cũng phải đối đãi một cách hài hoà với tất cả mọi người. Chúng ta thường tự cho mình là trung tâm, không quan tâm đến những người xung quanh. Ngày nay, con người dần trở nên vô cảm, trơ trơ như gỗ đá, không cảm nhận được khổ đau của những người xung quanh. Chúng ta không có tâm đồng cảm với chúng sanh khổ nạn, chúng ta có tâm phân biệt, chấp trước thì chúng ta chưa thể bước vào được cảnh giới của Phật.

Hòa Thượng từng nói, ngày trước, có một bài báo ở Singapore có tiêu đề là: ***“Tham thúc đẩy xã hội tiến bộ”***. Hòa Thượng nói, xã hội cạnh tranh, đấu tranh khốc liệt là xã hội của nọ quỷ, không phải là xã hội của con người. Ngày nay, hầu hết mọi người đều tham, đều ***“tự tư tự lợi”***, ***“danh vọng lợi dưỡng”*** nên họ cho rằng làm như vậy là hợp lý. Hiện tại, Chính phủ nước ta đề xướng phong trào ***“lá lành đùm lá rách”***, tương thân tương ái, nếu mọi người biết yêu thương nhau thì cuộc sống sẽ trở nên tốt đẹp.

Chúng ta tích cực tặng rau, tặng đậu cho mọi người, những người được nhận đều rất vui. Có những người nghi ngờ việc làm của chúng ta nhưng nghi ngờ là việc của họ còn chúng ta vẫn sẽ tiếp tục làm những việc vì cộng đồng. Đây là chúng ta đang thể hiện truyền thống tốt đẹp của dân tộc mình. Các cụ của chúng ta đã nói: ***“Bánh ít đi, bánh quy lại”***. Chúng ta cho đi thì mọi người sẽ đáp lại chúng ta bằng tâm yêu thương, quan tâm chân thành. Người xưa cũng nói: ***“Người ăn thì còn, con ăn thì hết”***. ***“Còn”*** ở đây là chúng ta cho đi thì chúng ta còn tình nghĩa, còn mối quan hệ thân tình.

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta chân thành yêu thương, giúp đỡ các chủng tộc, các nền văn hoá khác nhau, đây chính là chúng ta đang “thực tiễn” như trên “Kinh Hoa Nghiêm” nói. Trên “Kinh Hoa Nghiêm” nói đến Tín, Giải, Hành, Chứng, “thực tiễn” chính là “chứng”.** Chúng ta phải thực tiễn những lời dạy trên Kinh một cách cụ thể, thiết thực. Nhiều người chỉ nói trên miệng nhưng hành động của họ thì “tự tư ích kỷ”. Ngày trước, khi nhà tôi tổ chức giỗ, bà nội tôi luôn gói rất nhiều bánh để tặng những người đến tham dự và hàng xóm. Ngày giỗ là ngày chúng ta tri ân, báo ân tổ tiên, hàng xóm. Ngày nay, nhiều người coi ngày giỗ là ngày để tổ chức cỗ bàn ăn nhậu, những người đến tham dự thì đưa phong bì cho chủ nhà.

Chúng ta trồng rau bằng tâm chân thành, tâm yêu thương thì người nhận rau sẽ cảm nhận được tâm của chúng. Trước đây, khi chúng ta trồng rau chúng ta thường cảm thấy mệt, khi chúng ta tặng rau, chúng ta thường cảm thấy tiếc nhưng hiện tại, chúng ta càng làm, càng cho đi thì chúng ta càng cảm thấy vui. Đây là chúng ta chân thật có thọ dụng.

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta phải tuân thủ, làm theo lời Phật khuyến hóa đó là “hằng thuận chúng sanh”.** Chúng ta chỉ hằng thuận người, đoàn thể chúng ta ưa thích thì chúng ta chưa hằng thuận được một cách viên mãn. Chúng ta không phân biệt, chấp trước thì chúng ta mới làm được hằng thuận chúng sanh một cách viên mãn. Trên thế giới có rất nhiều phong tục, tập quán, nền văn hoá khác nhau, nếu những điều này không đúng với giáo huấn của Phật, chuẩn mực của Thánh Hiền, không đúng với phong tục tập quán của dân tộc, pháp luật của Nhà nước thì chúng ta không tán thán, không ủng hộ, chúng ta kính trọng nhưng chúng ta viễn ly. Nếu những phong tục, tập quán, nền văn hoá này đúng với giáo huấn của Phật, chuẩn mực của Thánh Hiền, đúng với phong tục tập quán, pháp luật thì chúng ta tán thán, học hỏi và có thể làm theo. Chúng ta hằng thuận những điều phù hợp với tự tánh. Tự tánh của chúng ta vốn là thuần tịnh, thuần thiện.

Hòa Thượng nói: **“Mắt có thể thấy, tai có thể nghe, tất cả những bộ phận trên cơ thể đều hằng thuận lẫn nhau. Nếu mắt chúng ta nhìn thấy nhưng tai chúng ta điếc, mũi nghẹt, các bộ phận khác trên cơ thể không hoạt động thì sinh mạng của chúng ta không thể sinh tồn”.** Thánh Hiền luôn dạy chúng ta phải quan tâm, đồng cảm với cộng đồng. Cuộc sống ngày càng hiện đại thì con người ngày càng trở nên xa cách. Trước đây, khi tôi học xa nhà, khoảng nửa tháng tôi viết thư về nhà một lần, hằng ngày tôi đều tìm thư gửi cho mình hay cho các bạn trong thùng thư dành cho lưu học sinh.

Hòa Thượng nói: **“Nhà Phật thường nói: “Một chính là nhiều. Nhiều chính là một”. “Một” chính là tự tánh. “Nhiều” chính là tác dụng, hiện tướng của tự tánh. Trong “Thể, tướng, dụng”. “Thể” là một nhưng “tướng”, “dụng” thì khác nhau. Đây là chân tướng sự thật, nếu chúng ta không thấu hiểu điều này thì chúng ta không thể có đời sống tốt đẹp, chúng ta sẽ gặp chướng ngại. Nếu chúng ta có thể**

tùy thuận theo điều này thì chúng ta sẽ rất hạnh phúc”. “Dụng” là tác dụng. Trong vườn hoa có rất nhiều loài hoa, mỗi loài hoa có vẻ đẹp, hương sắc, tác dụng riêng. Trên thế giới có nhiều nền văn hóa, nhiều chủng tộc khác nhau nhưng tất cả chỉ là một. Nếu chúng ta phân biệt, chấp trước, chúng ta bài bác, đánh đổ những điều chúng ta không thích thì chúng ta sẽ gặp họa. Chúng ta chân thật làm theo lời giáo huấn của Phật, của Thánh Hiền thì chúng ta sẽ chân thật có cảm thụ, chân thật có niềm vui. Chúng ta tổ chức các lớp học cộng đồng hoàn toàn miễn phí, những người học tập có được kết quả, có tâm đắc thì họ phát tâm cùng gánh vác với chúng ta.

Có một cô giáo mới tham gia hệ thống của chúng ta, trước đây cô cũng là người tu hành nhưng khi cô ra Hà Nội học tập, cô rất ngạc nhiên khi thấy các cô giáo của chúng ta rất nỗ lực làm việc, các cô giáo quan tâm, thân thiết với nhau hơn chị em trong gia đình. Buổi trưa, các cô giáo của chúng ta thường ngồi canh cho các con ngủ, các cô chỉ tranh thủ ngồi ngủ được một vài phút. Chúng ta phải phát tâm nghĩ về người, người khác đau thì cũng giống như chúng ta đau. Người thế gian không có tâm cảnh này nên họ không thể hiểu những việc chúng ta đang làm. Hòa Thượng nói: **“Chúng ta làm một năm người ta không hiểu thì chúng ta làm mười năm, chúng ta làm mười năm, chúng ta làm suốt cuộc đời thì họ sẽ hiểu”**. Chúng ta nỗ lực làm suốt cuộc đời, khi chúng ta ra đi thì họ sẽ cho rằng chúng ta là Bồ Tát tái lai.

Có người hỏi tôi, Hòa Thượng là vị Bồ Tát nào hoá thân. Tôi nói, Hòa Thượng không phải là một vị Bồ Tát nào hoá thân đến, ban đầu Ngài cũng là một phàm phu, Ngài đã làm được những điều Phật đã dạy nên Ngài là một phàm phu tiêu chuẩn. Chúng ta là phàm phu, nếu chúng ta không làm những điều mà phàm phu làm thì chúng ta sẽ trở thành Phật Bồ Tát. Tôi càng làm thì tôi càng hiểu rõ hơn ý nghĩa của câu Hòa Thượng nói là: **“Việc tốt lắm giày vò”**. Chúng ta làm việc tốt nhưng nhiều người không tin là chúng ta làm với tâm không mong cầu.

Có người học trò kể với tôi, khi ba của họ trong phòng cấp cứu, ông nghe thấy tiếng nhạc và nhìn thấy nhiều người mặc áo hoa đến đón ông. Tôi nói, đó là thiên nhạc và người trời đến rước ông đi. Ba của người học trò tôi rất hiền, ông ăn chay trường, ông một đời tận tâm, tận lực giúp người vì vậy ông biết trước giờ ra đi, trước khi đi ông dặn dò mọi người những việc cần làm. Người tốt thường mất sớm vì họ đã công thành, quả mãn, họ thường đi về cõi trời hoặc vãng sanh về thế giới Tây Phương Cực Lạc. Nhiều người chấp trước vào thân, cho rằng thân này là của mình nên họ không muốn ra đi. Hòa Thượng từng nói, chúng ta giống như đứa trẻ chạy vòng vòng vì không chịu thay bộ đồ mới, chúng ta chỉ thích bộ đồ cũ.

Hòa Thượng nói: **“Trên “Kinh Hoa Nghiêm” nói có 228 chủng tộc, tôn giáo, tộc quần khác nhau trong “Hải Hội Hoa Nghiêm”. Thế giới Tây Phương Cực Lạc cũng có rất nhiều chủng tộc khác nhau. Chúng ta hướng đến thế giới của Tỳ Lưu Giá Na, của Phật A Di Đà học tập thì chúng ta mới đạt đến hạnh phúc viên**

mãn”. Chúng ta xây dựng, phát triển các vườn rau để tặng, đây cũng là cách để chúng ta nhắc thức mọi người chú ý đến thực phẩm sạch. Hôm trước, người của chúng ta đi ăn ở nhà hàng, chúng ta mang theo rau sạch nhưng nhà hàng có làm sẵn một số món có rau, có hai người trong hệ thống của chúng ta ăn các món ăn này và bị ngộ độc thực phẩm.

*****

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!